

РЕШЕНИЕ № 320

Гр. Перник, 21.01.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в публично заседание на двадесет и втори декември две хиляди и девета година, в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при секретаря А.М., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 495/2009 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 9 от ЗМДТ.

Образувано по жалба на „Пътнически превози-Перник“ ЕООД със седалище и адрес на управление: гр.Перник, ул. Станционна, № 6, представлявано от инж. В.А.В. - управител, срещу акт за установяване на задължение по декларация № 195/16.09.2009 г., потвърден от Директора на Дирекция „Местни приходи“ при Община Перник с писмо изх. № ММО-542-1 от 21.10.2009 г.

В жалбата е посочено, че АУЗ по декларация е незаконосъобразен и се иска отмяната му.

Основанията за незаконосъобразност, които се поддържат от дружеството жалбоподател са свързани с твърдения за изтекла погасителна давност по чл.109 от ДОПК, за периода от 01.01.2004 г. до 31.12.2004 г., която не е съобразена от административния орган. Освен това, при произнасянето административният орган не е изпълнил съдебно решение, с което е прогласен за нищожен акт за установяване на същите задължения на дружеството за същия период и със същото основание.

Поддържа се и твърдение, че задължението е посочено общо и не е ясно какво е задължението, каква е лихвата и за какъв период са определени.

Претендира се присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата-Кметът на община Перник и Директорът на Дирекция „Местни приходи“ при община Перник, чрез общ процесуален представител поддържат становище, че акта е правилен и законосъобразен и като такъв следва да бъде потвърден.

Претендира се присъждане на разноски.

Административен съд-Перник, след като се запозна с материалите представени по делото, становищата на страните и извърши проверка на оспорвания административен акт по реда на чл.168, ал.1 от АПК, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима-подадена е в законоустановения срок от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Контролът относно законосъобразността на административния акт, който се осъществява от съда се отнася до проверка дали актът е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът.

Според изложеното в жалбата актът за установяване на задължения е незаконосъобразен, тъй като се отнася за период, за който вече е бил издаван

ревизионен акт и той е прогласен за нищожен от компетентния съд. Решение № 52/10.10.2007 г., касае същия период и същите задължения. Този факт обаче не може да повлияе върху законосъобразността на административната процедура и издадения въз основа на нея АУЗ № 195/16.09.2009 г. Проведената нова процедура сама по себе си подлежи на съдебен контрол, както и актът, с който е приключила. Не е налице твърдяното в жалбата неизпълнение на съдебно решение и несъобразяване с произнасяне на съда, тъй като компетентният орган в структурата на община Перник е започнал нова процедура, отново е установявал задълженията и не се е позовал на факти и обстоятелства отменени по силата на решение № 52/10.10.2007 г., постановено по адм. дело № 203 по описа на Административен съд - Перник за 2007 г.

Не основателен се явява и доводът свързан с изтичане на погасителна давност по чл.109 от ДОПК, за периода от 01.01.2004 г. - 31.12.2004 г. Според цитираната разпоредба на ДОПК не се образува производство за установяване на задължения за данъци по този кодекс, когато са изтекли пет години от изтичането на годината, в която е подадена декларация или е следвало да бъде подадена декларация. Тъй като производството по установяване на задължения от данък върху превозните средства е започнало през 2009 г., то изтичането на погасителната давност би следвало да се прецени към този момент. Погасителната давност за задълженията от данък върху превозните средства за периода от 01.01.2004 г. - 31.12.2004 г. е започнала да тече от 01.01.2005 г., следователно към момента на издаване на АУЗ № 195/16.09.2009 г. задължението не е било погасено по давност.

Процедурата по установяване на данъчни задължения се осъществява по реда на ДОПК и е необходимо да бъдат определени конкретни лица, които да имат правомощия на органи по приходите. А функции аналогични на тези на Началник на ТД на НАП ЗМДТ възлага на ръководителя на звеното местни приходи да упражнява дейността по събиране и установяване на местните данъци. В конкретния това е Директор на дирекция „Местни приходи“. В този смисъл издаденият акт за установяване на задължения № 195/16.09.2009 г. на органа по приходите, който е потвърден от Директора на дирекция „Местни приходи“ са издадени от компетентни органи в рамките на предоставените им по закон правомощия.

Съгласно чл.162, ал.1, т.1 от ДОПК задълженията произтичащи от данък, в конкретния случай по чл. 54 от ЗМДТ представляват публично общинско вземане. Според чл. 166, ал. 1 ДОПК установяването на публичните вземания се извършва по реда и от органа, определен в съответния закон. Относно установяването на вземания по декларации, касаещи местни данъци не е установен специален ред, поради което следва да са спазени установените правила за провеждане на административно производство по АПК.

Издаденият акт за установяване на задължението № 195/16.09.2009 г. от органа по приходите е подробно и прецизно мотивиран. Описано е всяко превозно средство и за него е посочен конкретният размер на задължението в табличен вид. Изложени са мотиви на какво основание е начислен данъкът и в кои случаи се ползва облекчение. В този смисъл се явяват неоснователни твърденията в жалбата, че задължението е посочено общо и не е ясно каква сума следва да се внася за 2004 и 2005 г. по отделно. В акта за установяване на задължението е конкретизиран данъкът по години и са описани подробно автобусите, за които се дължи. Посочен е и общият размер на задължението за процесния период.

Оспорения акт и решението на Директор на Дирекция „Местни приходи“, с което е потвърден, съдържат мотиви в обстоятелствената си част, позовават се на правно релевантни факти, които са установени с приложените към административната преписка писмени доказателства, поради което не са налице основания за отмяната им.

След като е обсъдил представените в преписката доказателства и при правилното приложение на материал ноправните разпоредби компетентният административен орган е постановил един правилен акт, който следва да бъде потвърден.

С оглед изхода на делото и съобразявайки разпоредбата на чл.143, ал. 4 от АПК жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати в полза на Община Перник, сумата от 300 /триста/ лв., представляващи възнаграждение за процесуално представителство.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2-ро от АПК
Административен съд - Перник

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Пътнически превози-Перник“ ЕООД, със седалище и адрес на управление: гр.Перник, ул. Станционна, № 6, представлявано от инж. В.А.В. - управител срещу акт за установяване на задължение по декларация № 195/16.09.2009 г., потвърден от Директора на Дирекция „Местни приходи“ при Община Перник с писмо изх. № ММО-542-1 от 21.10.2009 г.

ОСЪЖДА „Пътнически превози-Перник“ ЕООД, със седалище и адрес на управление: гр.Перник, ул. Станционна, № 6, представлявано от инж. В.А.В. — управител да заплати на Община Перник, сумата от 300 лв., представляваща възнаграждение на основание чл. 143, ал. 4 от АПК.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщението на страните.

СЪДИЯ: /n/